

На сполох долини забили,
П'ястуком надколовши небо:
Кульбаба на світ народилась,
До Суду Страшного трубить.

І ніде сховатись — пропали!
Навіки геенна вогненна.
Траву рубонуло вигнання.
Двигтить під кульбабою поле.

З розкритих росин-саркофагів
Виходять поховані звечора
Й усіх нехутких, слабодухів,
Крильми проливними нівечать.